

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 68/17
Luksemburg, 22 czerwca 2017 r.

Wyrok w sprawie C-49/16
Unibet International Ltd. / Nemzeti Adó- és Vámhivatala Központi Hivatala

Przepisy węgierskie dotyczące zezwoleń na urządzenie gier losowych online są sprzeczne z zasadą swobody świadczenia usług

Przepisy te ograniczają – po pierwsze, ze względu na ich dyskryminujący, a po drugie, ze względu na ich nieprzejrzysty charakter – możliwość urządzania tego rodzaju gier na terytorium Węgier przez operatorów z siedzibą w innych państwach członkowskich

Unibet International jest spółką maltańską, której działalność polega między innymi na urządzeniu gier losowych online i która uzyskała w tym celu zezwolenia wydane przez wiele państw członkowskich.

W 2014 r. organy węgierskie stwierdziły, że spółka Unibet świadczyła usługi urządzania gier losowych za pośrednictwem stron internetowych w języku węgierskim, podczas gdy spółka ta nie dysponowała wymaganym na Węgrzech zezwoleniem na wykonywanie tego rodzaju działalności. Organy te z jednej strony nakazały w dniu 25 czerwca 2014 r. czasowe zablokowanie dostępu z terytorium Węgier do stron internetowych spółki Unibet, a z drugiej strony w dniu 29 sierpnia 2014 r. wymierzyły tej spółce grzywnę.

Spółka Unibet zaskarżyła wspomniane decyzje do Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (sądu administracyjnego i pracy w Budapeszcie, Węgry) żądając ich uchylenia, ponieważ przepisy węgierskie będące ich podstawą prawną były sprzeczne z zasadą swobody świadczenia usług. Spółka Unibet podnosi w tym względzie, że mimo iż w okresie trwania sporu operatorzy posiadający siedzibę w innych państwach członkowskich mogli teoretycznie uzyskać zezwolenie na urządzenie gier losowych online na Węgrzech (jako że świadczenie tych usług nie było objęte monopolem państwowym), to jednak spółki te były w praktyce pozbawione możliwości uzyskania takiego zezwolenia.

Spółka Unibet twierdzi, że w okresie trwania sporu na Węgrzech nie odbyło się ani jedno postępowanie przetargowe zorganizowane w celu zawarcia umów koncesji warunkujących uzyskanie wymaganego zezwolenia. Spółka ta uważa też, że Węgry pozbawiły ją w praktyce przewidzianej prawem węgierskim możliwości zawarcia takiej umowy jako „wiarygodnemu” operatorowi gier losowych.

W tym kontekście sąd węgierski zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości z zapytaniem, czy rozpatrywane przepisy węgierskie są zgodne z zasadą swobody świadczenia usług.

W ogłoszonym dziś wyroku Trybunał stwierdza na wstępie, że rozpatrywane przepisy krajowe, które zakazują urządzania gier losowych bez zezwolenia uprzednio wydanego przez organy administracyjne, **stanowią ograniczenie swobody świadczenia usług.**

Następnie Trybunał wskazuje, że zgodnie z przepisami krajowymi, na podstawie których wydano decyzję z dnia 25 czerwca 2014 r., „wiarygodni” operatorzy gier losowych powinni wykonywać działalność polegającą na urządzeniu gier losowych na terytorium Węgier przynajmniej przez 10 lat. Trybunał ocenia, że tego rodzaju wymóg stanowi **różnicę w traktowaniu**, ponieważ dyskryminuje operatorów gier losowych posiadających siedzibę w innym państwie członkowskim względem operatorów krajowych, którzy mogą łatwiej spełnić ten wymóg. Z tego względu Trybunał

orzeka, że zaskarżone przepisy są **dyskryminujące** a w związku z tym **sprzeczne z zasadą swobody świadczenia usług**.

Co się tyczy przepisów krajowych, na podstawie których została wydana decyzja z dnia 29 sierpnia 2014 r., Trybunał stwierdza, że ciążący na przedsiębiorstwach pragnących uzyskać status „wiarygodnego” operatora gier losowych obowiązek wykonywania przez okres trzech lat działalności w zakresie urządzania gier losowych na terytorium państwa członkowskiego, nie stwarza korzyści dla operatorów posiadających siedzibę w przyjmującym państwie członkowskim, który to obowiązek może, co do zasady, zostać uzasadniony celem interesu ogólnego, takim jak ochrona konsumentów lub ochrona porządku publicznego.

Niemniej jednak przepisy te **nie spełniają wymogu przejrzystości**, ponieważ ani przesłanki wykonywania uprawnień przez organy krajowe w trakcie postępowań w przedmiocie przyznania koncesji „wiarygodnym” operatorom gier liczbowych, ani warunki techniczne, jakie winni spełnić ci operatorzy przy prezentacji swej oferty, **nie zostały zdefiniowane w sposób wystarczająco precyzyjny**.

W tych okolicznościach Trybunał stwierdza, że **zasada swobody świadczenia usług stoi również na przeszkodzie tym przepisom**.

Wreszcie Trybunał precyzuje, że uznane za sprzeczne z wymienioną zasadą przepisy nie mogą być podstawą wymierzenia żadnej sankcji.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793